

Naučím sa:**O Božej milosti****20. Čo je Božia milosť?****Božia milosť je náklonnosť Boha človeku.**

Byť niekomu naklonený, znamená, že som ochotný **urobiť všetko čo vidím druhému na očiach, pokiaľ viem, že mu to neublíži**. Mama je naklonená svojmu dieťaťu, a tak, keď si dieťa žiada zmrzlinu, a mama mu to vidí na očiach, tak mu zmrzlinu kúpi. No keby to dieťa bolo choré, malo zapálené hrdlo, a chcelo by zmrzlinu, mama, ktorá mu je naklonená, mu v tomto prípade zmrzlinu nekúpi, lebo vie, že by mu ublížila. Náklonnosť nás robí ochotnými druhým pomáhať, plniť ich želania, ale len také, ktoré im neublížia.

Božia milosť = náklonnosť Boha človeku. To znamená, že Božia milosť je vlastne všetko to, čím nám Boh pomáha plniť všetko, čo nám vidí na očiach, naše túžby, ale iba vtedy a také, o ktorých vie, že nám neublížia. A keďže Boh je Boh, tak vie ďaleko viac ako ľudia. Vidí chod udalostí aj dopredu, aké následky budú mať naše skutky, a preto vie ďaleko lepšie, čo je pre nás osožné a čo by nám, naopak, mohlo ublížiť. A vie to omnoho lepšie, než my sami. Preto je prejavom jeho milosti aj to, že niektoré naše túžby, naše modlitby, ostanú nesplnené!

Žiť v Božej milosti nie je teda niečo, čo by sme mohli uchopiť, dostať zabalené v krabici, ale **je to stav**, v ktorom žijeme, stav priazne Boha voči nám, životný stav, kedy nám Boh pomáha v našich rozhodovaniach a našich skutkoch. Kto získal Božiu milosť, získal Jeho priazeň!

Z toho je tiež jasné, že Božiu milosť si nemôžeme nijako vy dobyť, alebo zaslúžiť. Božia milosť je úplne nezaslúžený dar! Boh zo svojho vlastného rozhodnutia, zo svojej vlastnej slobodnej vôle chce byť človeku naklonený, chce, aby človek požíval jeho priazeň. Človek nedokáže urobiť nič, čím by si túto náklonnosť Boha zaslúžil! Božia milosť je prejavom obrovskej lásky Boha voči človeku a len vďaka tejto láske môže človek Božiu milosť získať (obsiahnuť).

21. Ako delíme Božiu milosť?**Božiu milosť delíme na pomáhajúcu a posväcujúcu.**

Pomáhajúca milosť → je taká, ktorá nám pomáha v našich snaženiach;

napríklad:

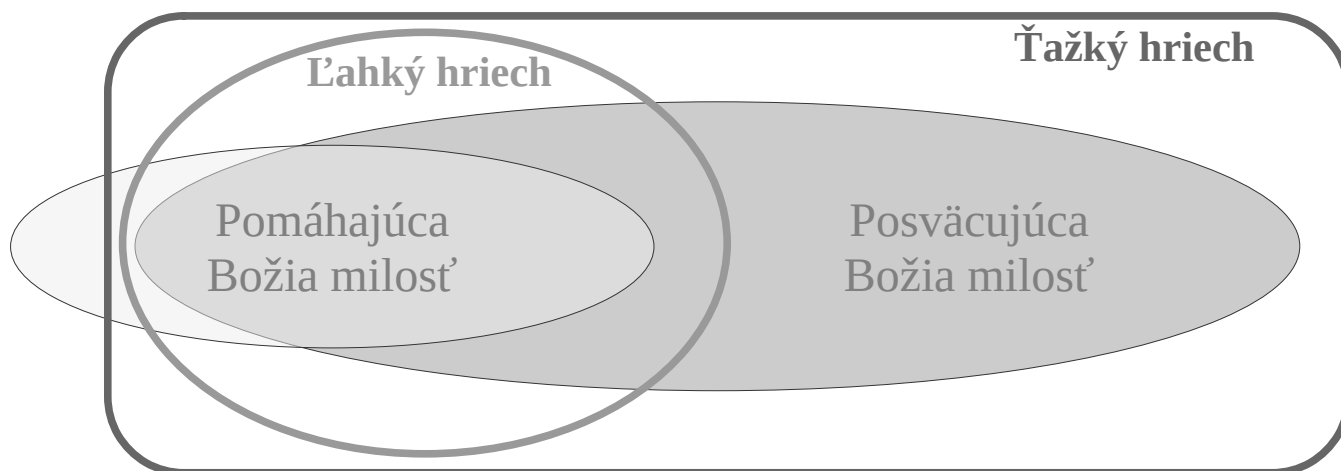
- * keď sa nám niečo nedarí
- * keď nám je smutno, nevieme prečo, a chceme to zmeniť
- * keď máme z niečoho strach, a potrebujeme silu
- * keď sa rozhodujeme medzi dobrom a zlom.

Posväcujúca milosť → je taká, ktorá nás oslobodzuje od hriechu, pred Bohom nás robí spravodlivými, zbavených akejkol'vek viny, a teda Ním milovanými;

- * posväcujúcou milosťou získavame večný život v Bohu už tu na zemi
- * robí z nás Jeho milované deti, tým, že nás posväcuje (robí svätými)

22. Kedy strácame Božiu milosť?

Božiu milosť strácame spáchaním hriechu.

Ľahkým hriechom teda strácame postupne (nie naraz) pomáhajúcu milosť.

To znamená, že každým našim ľahkým hriechom sa oberáme o možnosť, aby nám Boh pomáhal. Nie žeby nám Boh nemohol pomôcť, ale my mu to nedovolíme. Ľahké hriechy sú ako malé odmietnutie pomoci.

Keď je ich ale už viac, strácame postupne viac pomoci zo strany Boha a stávame sa veľmi oslabenými, odkázanými len na naše vlastné sily. A ako takí sme ľahkým terčom pre diabla, ktorý nás – oslabených zo straty pomáhajúcej Božej milosti – ľahko navedie na spáchanie ťažkého hriechu.

Naproti tomu **ťažkým hriechom** – čo i len jedným jediným – strácame razom všetku posväcujúcu milosť a veľmi a z veľkej časti aj tú pomáhajúcu, ktorá nám ešte ostala. Preto nás diabol chce vždy naviesť na čoraz väčší hriech, aby sme stratili akúkoľvek priazeň Boha a nežili v Jeho láske...

Napr.: Stačí ak vynechám dobrovoľne jednu jedinú omšu, na ktorej mám povinnosť byť účastný (nedele a prikázané sviatky) a Božia milosť je fuč, namiesto nej mám na duši ťažký hriech!

23. Môžeme stratenú Božiu milosť opäť získať?

Našťastie áno;

- **pomáhajúcu Božiu milosť získavame vykonaním akéhokoľvek dobrého skutku a takisto vykonaním zbožného skutku;**
- **posväcujúcu Božiu milosť získavame skrze dokonalú ľútosť a niektoré sviatosti.**

Čo je **dobrý skutok** si asi veľmi vysvetľovať nemusíme..., jednoducho čokoľvek, čo dobré vykonáme: napr. keď pomôžeme v domácnosti, alebo niekomu na ulici, či kamarátovi. Dobrým skutkom je aj prejav láskavosti a slušnosti, ktorým vzdávame druhým úctu.

Zbožný skutok je taký, ktorým prejavujeme svoju lásku voči Bohu, teda modlitba, účasť na svätej omši, čítanie Písma Svätého, skutky telesného a duchovného milosrdenstva...

Preto je napríklad sviatosť zmierenia (teda svätá spoveď) tak potrebná, lebo v nej po spáchaní ťažkého hriechu môžeme znovu získať posväcujúcu milosť. K tomu treba samozrejme ale splniť zopár podmienok, no o nich si povieme inokedy... ;)